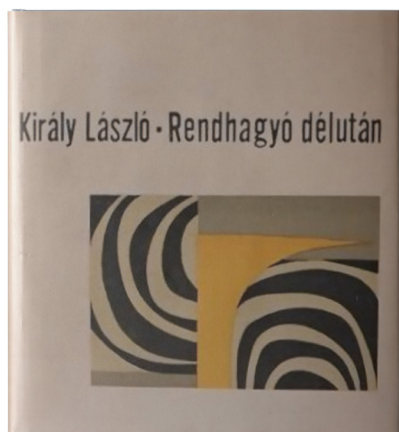

KORTÁRS OLVASATOK

KIRÁLY László:
Rendhagyó délután,
Irodalmi, Bukarest, 1968

„Király Lászlóról szinte nem is merném állítani, hogy verseket ír – legalábbis nem egymástól élesen elválasztható, szigorúan egyénített költeményeket. Igazából mindössze egyetlenegy óriási verset fogalmaz, persze pihenés céljából és felfoghatóság okából közbeiktatott nyomtatott címekkel és lélegzési szünetekkel – mintha az egyéniségén áthömpölygő érzelmi áramlás egyetemességének igyekeznék itt-ott és időnként a megfigyelők érzékei számára is felfogható helyzeti vagy sebességi nyomatékokat kijelölni. Az igazi költő számára természetesen ez az egyetlen lehető lírai magatartás – noha egyesek ezt szokták a »mindent megverselés« többé-kevésbé lebecsülő megjelölésével illetni. Király László azonban – kötete tanúsága szerint – alkatilag képtelen arra, hogy ne mindent verseljen meg, hiszen ez a minden maga a világ, amely őt alakította, szülte, megteremtette, amelynek ő is része, és amely ugyanakkor benne sűrűsödik egyetlen vakító lézernyalábbbá. Az olvasóra nem lebecsülendő hatást gyakorol ez az egyetemesség.”

SZEMLÉR Ferenc, *Egy rendhagyó költő rendes versei*, Utunk 1969/9., 6.